

Zduńska Wola, dnia 27 października 2017 r.

Znak sprawy: **GN.6820.1.20.2017**

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016 r., poz. 703), zwana dalej „ustawą zwg.” oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257), orzekam:

- 1. uznać za mienie gromadzkie nieruchomości położone w:**
 - a) obręb 12, miasta Zduńska Wola, oznaczona w ewidencji gruntów jako działka:
nr 169 o pow. 1,6404 ha,**
 - b) obrębie 13, miasta Zduńska Wola, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:
nr 141 o pow. 0,1639 ha,
nr 160/3 o pow. 0,3679 ha,
nr 347 o pow. 0,4306 ha,**
 - c) obręb 20, miasta Zduńska Wola, oznaczone w ewidencji gruntów jako działki:
nr 244 o pow. 0,0638 ha,
nr 245 o pow. 0,0361 ha,
nr 246 o pow. 0,0160 ha,
nr 247 o pow. 0,0777 ha,
nr 248 o pow. 0,0468 ha,
nr 249 o pow. 0,0129 ha,
nr 250 o pow. 0,0084 ha,
nr 251 o pow. 0,0245 ha,
nr 252/1 o pow. 0,0785 ha,
nr 253 o pow. 0,0242 ha,
nr 256 o pow. 0,0585 ha,
nr 257 o pow. 0,1192 ha,
nr 258 o pow. 0,0158 ha,
nr 260/1 o pow. 0,3573 ha,
nr 261 o pow. 0,0407 ha.**
- 2. decyzja niniejsza stanowi w oparciu o przepis art. 98 ust. 1 o radach narodowych z dnia 25 stycznia 1958 roku (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139) podstawę dokonania w księdze wieczystej wpisu własności na rzecz Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

Prezydent Miasta Zduńska Wola wnioskiem z dnia 31 maja 2017 r., rozszerzonym w dniach 7 i 21 czerwca 2017 r., zwrócił się do Starosty Zduńskowolskiego o wydanie decyzji

w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położone w obrębie 12, 13 i 20 miasta Zduńska Wola, składające się z działek o obecnych numerach ewidencyjnych: obr. 12 - **169** o pow. 1,6404 ha; obr. 13 - **nr 141** o pow. 0,1639 ha, **nr 160/3** o pow. 0,3679 ha, **nr 347** o pow. 0,4306 ha; obr. 20 - **nr 244** o pow. 0,0638 ha, **nr 245** o pow. 0,0361 ha, **nr 246** o pow. 0,0160 ha, **nr 247** o pow. 0,0777 ha, **nr 248** o pow. 0,0468 ha, **nr 249** o pow. 0,0129 ha, **nr 250** o pow. 0,0084 ha, **nr 251** o pow. 0,0245 ha, **nr 252/1** o pow. 0,0785 ha, **nr 253** o pow. 0,0242 ha, **nr 256** o pow. 0,0585 ha, **nr 257** o pow. 0,1192 ha, **nr 258** o pow. 0,0158 ha, **nr 260/1** o pow. 0,3573 ha, **nr 261** o pow. 0,0407 ha, które były wykorzystywane jako drogi dojazdowe do pól oraz siedlisk mieszkańców dawnej wsi Zduny.

Rozpatrując wniosek Prezydenta Miasta Zduńska Wola, na wstępie przeprowadzono postępowanie dowodowe, mające na celu ustalenie pochodzenia tej nieruchomości. Na mapach do ustalenia granic miasta Zduńska Wola i dokumentacji dawnej wsi Zduny włączonej

w granice miasta Zduńska Wola w 1955 roku (mapa mierniczego przysięgłego Kazimierza Podziemskiego w Muzeum Miasta Zduńska Wola) nieruchomości, o której orzeka niniejsza decyzja stanowiły dla mieszkańców wsi Zduny drogi dojazdowe do pól i siedlisk oraz rowy, a obecnie dla mieszkańców miasta Zduńska Wola służą jako drogi powszechnego korzystania.

W toku postępowania ustalono, że od chwili prowadzenia rejestru ewidencji gruntów, tj. od 1967 r., działki o numerach: 17 i 29 obręb 61; 17 obręb 65; 38 obręb 66; 27 obręb 58, zostały przypisane do jednostki rejestrowej, gdzie podmiotem władającym był Skarb Państwa w imieniu którego działała Miejska Służba Drogowa. Natomiast działki o numerach: 25 obręb 67; 4, 16, 25, 36 i 44 obręb 65 zostały przypisane do jednostki rejestrowej, gdzie podmiotem władającym był Skarb Państwa w imieniu którego działał Zarząd Gospodarki Terenami. Dokumentacja techniczna została zgromadzona w operatach geodezyjnych z 1967 r., które zostały zaewidencjonowane w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej pod nr 269.61-118/97, 269.65-126/97, 269.67-130/97, 269.68-132/97, 269.66-128/97 oraz 269.58-112/97. W związku z modernizacją ewidencji gruntów miasta Zduńska Wola, przeprowadzoną w latach 1980 - 1982, zostały zamierzone na nowo obręby geodezyjne oraz nadano im nowe numery. Na potwierdzenie wymienionego wyżej zapisu, w zakresie podmiotu władającego nieruchomością brak jest dokumentów, a stan prawny nieruchomości pozostaje do dnia dzisiejszego nieuregulowany.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że grunty te można uznać za grunty stanowiące majątek wspólny, przeznaczony do użytku publicznego, bez względu na to czy osoby korzystające z tego majątku są mieszkańcami danej gminy lub miasta i służyły do użytków wszystkich lub pewnej ich części, który zgodnie z przyjętymi unormowaniami prawnymi art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych Dz. U. Nr 28, poz. 169 i ustawą z 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi (Dz. U. 43, poz. 191) stał się majątkiem Skarbu Państwa.

Do chwili obecnej przedmiotowe działki są ogólnodostępne dla wszystkich mieszkańców wsi.

Z powyższych ustaleń wynika zatem, że powyższe działki służyły celom społecznym i publicznym, a zatem stanowiły majątek gromadzki.

Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. – o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 43, poz. 191 ze zm.), istniały gromady, które nie były jednostkami samorządu terytorialnego, ale

posiadały osobowość prawną i były podmiotami majątku i dobra gromadzkiego. Po wejściu w życie ww. ustawy w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi, a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach. Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś, która nie miała osobowości prawnej ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Dotychczasowe przepisy szczególnie dotyczące gromad i gromadzkich rad narodowych miały znaleźć zastosowanie do

gmin i gminnych rad narodowych w ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. – o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139 ze zm.). W art. 98 ust. 2 ustawy o radach narodowych ustalono, że „dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym” i aczkolwiek ustawa nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako własność państwa, pozostającą w dyspozycji organów władzy państwowej – gromadzkich rad narodowych (por. wyrok WSA z dnia 26 listopada 2010 r. II SA/Ke 621/10). Analogiczne stanowisko zajmował Sąd Najwyższy. Wyraźnie je określił w orzeczeniu z dnia 26 marca 1960 r., I CR 535/59 (OSNC 1961, nr 3, poz. 73) stwierdzając, że majątek byłych gromad stał się majątkiem państwa. Sąd Najwyższy wskazał między innymi na to, że całkowita zmiana poprzedniego charakteru gromad pociągnęła za sobą przejście majątku (mienia) gromadzkiego na własność państwa, które reguluje sprawę zarządu tego mienia tak, jak zarządu innego mienia ogólnonarodowego. Nienaruszone pozostały tylko prawa przysługujące mieszkańcom gromad. Stanowisko dotyczące charakteru byłego mienia gromadzkiego, które stało się przedmiotem własności państwowej było konsekwentnie podtrzymywane w późniejszych orzeczeniach i Sąd Najwyższy nigdy od niego nie odstąpił (por. postanowienie z dnia z dnia 18 listopada 1966 r., I CR 629/66, PUG 1967, nr 11, s. 371-372, wyrok z dnia 30 czerwca 1983 r., IV CR 202/83, OSNCP 1984, nr 1, poz. 15, uchwała z dnia 30 października 1986 r., III CZP 67/86, OSNC 1987, nr 11, poz. 171). Taki sam pogląd wyrażał Naczelny Sąd Administracyjny (por. wyrok z dnia 9 września 1987 r., II SA 113/87, ONSA 1987, nr 2, poz. 63).

Uwzględniając powyższe Starosta Zduńskowolski stwierdził, że dowody zgromadzone w sprawie dają podstawy do ustalenia – na zasadzie art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych – że opisana we wniosku nieruchomości stanowi mienie gromadzkie.

Decyzja niniejsza podlega ogłoszeniu w sposób określony w art. 8 ust. 6 ustawy zwg. Przedmiotowe mienie podlega dalszej regulacji w trybie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 1990 r. Nr 32, poz. 191 ze zm.), bowiem z dniem 27 maja 1990 r. mienie gminne staje się z mocy prawa mieniem gminy, na której obszarze jest położone, co wymaga potwierdzenia przez Wojewodę w formie decyzji.

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo złożenia odwołania do Wojewody Łódzkiego, w terminie 14 dni od daty upływu czternastodniowego ogłoszenia.

Z UP. STAROSTY
JAROSŁAW ANDRYSIAK
Naczelnik Wydziału Gospodarki

Otrzymują:

1. Prezydent Miasta Zduńska Wola – 3 egz. w tym:
 - 1 egz. do wywieszenia na tablicy ogłoszeń
 - 1 egz. do przekazania w sposób zwyczajowo przyjęty
 - 1 egz. z podanym terminem wywieszenia do zwrotu.

Do wiadomości:

1. Ewidencja gruntów w/m,
2. Sąd Rejonowy w Zduńskiej Woli – V Wydział Ksiąg Wieczystych,
3. a/a.